

Iz knjige "ČUDESA BOŽJEG MILOSRĐA Svjedočanstva iz života"

BOG UZIMA I DARUJE

Bio je Veliki petak i išla sam na groblje pomoliti se za svoje pokojne. Na

izlazu iz groblja srela sam drage poznanike.

U tom trenutku voljela bi da ih nisam srela, jer su to bili mladi ljudi koji

su izgubili sinčića, dragog dječčića koji je zagnjurio svoju malu glavu u

veliku posudu s vodom dok je majka na trenutak ušla u kuću. Kaže - bile

su to sekunde. Mališana su odvezli u bolnicu i stavili na aparate. Svi su se

grčevito borili za njegov život ali Bog je imao druge planove s Josipom.

Uzeo ga je k sebi.

Dok sam s nelagodom razmišljala što da im kažem, kako da ih utješim,

oni su mi spontano prišli. Pozdravili smo se, izmijenili nekoliko riječi i

uslijedio je poziv na kavu. Stigli smo do njihove kuće i započeli razgovor.

Ta mlada žena imala je toliko snage i vjere da me naprosto zadivila.

Očekivala sam plač, jadikovku, a ispred mene je sjedila mlada hrabra

žena, nadahnuta Duhom Svetim.

Ispričala mi je kako je u prvim danima nakon tragedije plakala i zdvajala,

okrivljavala sebe, razmišljala kako se to moglo dogoditi.

Njezin život promijenio je molitvenik kojeg joj je donijela sestra. Kupila

ga je na kiosku na kojem je radila. Molitvenik sv. Antuna. "Od kako sam

uzela molitvenik u ruke, više ga ne ispuštam. Sveti Antun zaštitnik je

nevine dječice. I moj Josip je jedno nevino djetešce. Molila sam svaki dan

za njega. Od prvog dana od kad sam ga rodila zvala sam ga Anđele moj.

Svaki dan molim za njega.

I znaš što još molim? Molim dragog Boga da mi podari dijete. Već sam

bila ostala trudna, ali sam imala komplikacije i izgubila bebu, ali neću

odustati. Sve mi je to jako teško i puno puta ne vidim izlaz, ali tada

nazovem sestru Damjanu. Ti je znaš. Svaki puta kad mi je teško dođe kod

mene. Puno mi je pomogla u mojoj boli“, kaže ova mlada žena.

Otišla sam od njih oplemenjena za jedno veliko iskustvo. Iskustvo potvrde vjere.

Gubitak djeteta uzela je kao Božju volju za neki veliki cilj. Bog u svakom trenutku zna što radi. I ona nije kukala i jadikovala nego je svoju bol predala njemu - Spasitelju.

Zauzvrat je dobila dva prekrasna sinčića. Uživa u njima. Josip će uvijek

biti u njihovim srcima, nitko i ništa ga neće istisnuti, ali veseli Antunov i

Ivanov smijeh roditelje vrlo često podsjetuje da je možda upravo Josip

zaslužan da oni postoje. /Ž.C./

